

เป็นเพราะเธอไม่ใช่เพื่อนเหมือนวันก่อน
จึงร้าวรอนหมองหม่นจนขวัญหาย
รู้สึกคนเหมือนผู้อยู่เดียวดาย
รู้สึกคล้ายโลกเขาระหวั่นเราเอา

ไมตรีก็อ่อก่อกันพลันจางจืด
เหมือนเงามืดทาบกมลคนหม่นเศร้า
เป็นเพราะเพื่อนเหมือนไม่ใช่เพื่อนเรา
ทุกข์จึงเร้ารุมจิตใจแทบสิ้นใจ

เหมือนยืนอยู่เดียวดายในโลกกว้าง
คนอ้างว้างหม่นหมองแอบร้องไห้
รู้สึกเหมือนโลกนี้ไม่มีใคร
ห้องหทัยชุ่มฉ่ำด้วยน้ำตา

ภาพสัมพันธ์วันก่อนตามหลอนหลอก
เหมือนหนามยอกเจ็บแปลบแทบเป็นบ้า
นี่หรือคนเคยรักมักอุรา
โยกกลับมาร่างเลือนเหมือนไม้เคย

เสียงแรงทิ่มพลั้งใจเฝ้าไฝภักดิ์
จิตสัณห์เธอมนัชชอคขวัญเอ๋ย
เธอกลับมีที่ท่าซาเฉยเมย
ทั้งหยาบเหย้ย...เยาะหยันฉันสุกทน !

แต่.....เพื่อน

บุศรินทร์ สำเร็จผล

อยากให้เธอเป็นเพื่อนเหมือนก่อนนี้
เพื่อไมตรีเลือนลบลับอีกหน
ไม่อยากจะให้โลกนี้มีแต่คน
อยากมีคนปลอบขวัญเหมือนวันเดิม